ה' הגום

נסיון מרושע

מ/ה הנסיון מצד מדינות ערביות להגיב את האסון האווירי בשמי סיצ'ילי כמעשה האיקסנון ישראלי הוא נסיון גואל ומרושע לעשות הון פוליטי מ־טרגדיה שסיבותיה ידועו, אולי, לקבר. לא היתה לישראל סיבה לפגוע בתפוסה האווירית של מדינות ערביות, כשם שאינה רוצה שיפגעו בתעופה האזרחית הישראלית שמות כמה שנים משמשת משרת להתגוללות חוזרת מצד חבלנים ערביים.

בניגוד להצעת הצער הכנה של ממשלת ישראל לנהוג האסון שפירש על שמה שבשלישיה, לא הביעו מ־דינות ערב מגולם צער או התנגדות גלויה לפגיעות בתעופה האזרחית ש־נעשתה לפעמים בעידודן ובתמיכתן. אלא שתמיכה ערבית עקבית זו ב־מחבלים לא הגיעה אל ישראל לשנות גישתה לנושא זה של חופש התעופה האזרחית. מעבר לכל ספק הוא, ש־היתה כאן תקלה שגרמה לאסון חמור, לאבדן עשרות בני אדם, בהם נשים וילדים. לא נקל באמצעות בחומרתו של אסון תעופה זה. אלא שכל ה־סימנים מעידים וחוזרים ומאשרים את הדעה שהעיקר שעה לא רק בנתוני הטיסה, חוזר עצות אנושיות שגם בנסיבות רגולות עלולה להתפיים ב־אסון, הוא טעה גם בשיקול הדעת. ההתחקיות שלו מתוארות הנחתה, נסיונותיו לברוח לעבר השני של ה־תעלה, היה בהן כל התנתנים כדי להחשיד את מעמדתיו וסירות ניסוח מעל איזור צבאי רגיש ועדין. גם אם נקבל את ההנחה למען הנצלות, שהיה להם רק מכוונה לעשות נחיתה בשדה התעופה הקרוב ביותר, אין זה מחליט את הנחיתה בשדה הקרוב ביותר. אלא שהמכונה עדיין היתה בגובה רב מעל לשדה, ולא היה ברור אם יש בכוונתו לנחות בו. אם לא, היה עליו לפנות לשדה אחר, ולא לנסות לחצות את הקו האדום של הגבול.

ובכן כדי להגיע אל המדינות הערביות ולהניע את ישראל לנקוט באמצעים מניעת מוקדמים שהיה בהם לסכל כל נסיון של קבוצות ויצאות דופן לעשות נפשות בין הגדים למען הצלילות. התפיסה זו אינה חדשה אצלנו, אנו חוזרים עליה כל אימת שעיוותים מיוצרים לחדים אל היחת התוהיות לצד כאן נפשיות.

היחס שלנו אל הטעיות אינו נמדד על פי מספר היהודים שהציל מיסי־רים לצד כאן. היחס שלנו הוא ערכיני מתור לדורות הקבוע בין ה־נפשות הנוגדות, להגיח לנפשם של היהודים שבחרו מרדיפות הנוצרים בשלם הגדול. לשחות תהיה לעם היחודי פינה אחת שבה לא יהיה מטרה לציידי נפשות אלה, לאחר שנות אימים בהן עמדה הכנסיה הנוצרית מנגד ולא הרימה קול נגד רדיפות יהודים. אל לנו לשחר מפני תגובותיה של הכנסיה כאשר נגוב לנציג כנסיה את הדלת כאן באיזו האמנות.

בניגוד לפי שעה את פרופ' עודד לירדן

כוויות, — כוויות לא תדע את סיוע הכפפי לירדן, כל עוד לא הלה גורי מליוניה בחסים בין ארגוני החבלה הערבים למשלת רבת עמין זאת אפ־רו מפורות מהימנים.

בזמן האחרון נעשר נסיונות לתיי־וך בין הכתבלים ומשלח ירדן, תו שעבר חדש בחסים אלה פרץ עתה, לאחר שפלוגות ירדן עצרו קבו־צה של מחבלים, המואשמים בחדירה וחשיפת מוקשים ירדניים. (ע"ר).

חבר בית הנבחרים הירדני קורא לבריה"מ להפסיק את העלייה לישראל

אמיל אלגורי, הסיועד את ירושלים בבית הנבחרים הירדני קרא לבריה"מ להפסיק את העברת יהודיים הסובייטיים לישראל, מאחר שזהי מגמה „שאיננו שולה גד בבד עם הידידות הערבית־סובייטית".

לחג חצי היובל (תש"ז – תשי"ב)

של

האנציקלופדיה התלמודית

מוגש שי לחותמיה

מהדורה חדשה ומושלמת

של הכרך הראשון

עם מאות הוספות, ותיקונים בכל עמוד, עם 70 עמודות חדשות.

המחיר —30 ל"י

אלה שיחזירו את הטופס המקודם יקבלו את הכרך החדש במחיר —14 ל"י.

הכתובת למשלוח הספר עם ההמחאה ע"ס 14 ל"י:

אנציקלופדיה תלמודית, בית־גונן, ירושלים.

הכרך י"ד — נמצא בבריכה ויופיע בע"ה בחודש אדר ב'

לא אמת ולא תורה

תרגום לידי עתון „הטופס" מעשיק פי תרומה בו נתפרסם מאמר מאת רב חדיון בישראל תחת כותרת נאה ומחייבת: „גלוי דעת שלא אמרתה של תורה". למראה זה נתמלאתי יראת הכבוד והערכה, כי לא כל אדם זוכה לאותה כינוי, „אמיתה של תורה". העובדה שהמשוס היה מלא נוסעים לא היתה יכולה לחזק דעתי עלי, כי אדם זוכה לאותה כינוי, „אמיתה של תורה". והמאמר אריך עד מאד עם כותרות משנה מרשימות, ללמדך כי דברים בשעה שפתחו באש ופגעו בכפיפי, הם נהגו על פי הוראות הנוהל הביני־לאומי.

עובדות אלה שהן מדויות לגו, אין בהן כדי לחגיע את המדינות הערביות וגם מדינות אחרות, מלפסול על ישר־על השמעות שוא, שמטרתן להשחיר את פניה בזירה הבינלאומית. זה לא יהיה מועדף כלל, שאפון טראגי זה יגרום להשלמה באירופה. לא יהיה זה נכון, אם אפון זה יעשור את ה־תקדמות לקראת הסדר בין ישראל למצרים. אלא יש מקום להשוד, ש־המדינאים הערבים מצבלים אפון זה לצורך חיזוק גישתם השלילית לכל פרט. לא יהיה דבר זה אלא בעיננו, מדינאים ערביים הוכיחו משך מחציית של אפון תעופה זה. אלא שכל ה־סימנים מעידים וחוזרים ומאשרים את הדעה שהעיקר שעה לא רק בנתוני הטיסה, חוזר עצות אנושיות שגם בנסיבות רגולות עלולה להתפיים ב־אסון, הוא טעה גם בשיקול הדעת. ההתחקיות שלו מתוארות הנחתה, נסיונותיו לברוח לעבר השני של ה־תעלה לנקוט באמצעים מניעת מוקדמים שהיה בהם לסכל כל נסיון של קבוצות ויצאות דופן לעשות נפשות בין הגדים למען הצלילות. התפיסה זו אינה חדשה אצלנו, אנו חוזרים עליה כל אימת שעיוותים מיוצרים לחדים אל היחת התוהיות לצד כאן נפשיות.

היחס שלנו אל הטעיות אינו נמדד על פי מספר היהודים שהציל מיסי־רים לצד כאן. היחס שלנו הוא ערכיני מתור לדורות הקבוע בין ה־נפשות הנוגדות, להגיח לנפשם של היהודים שבחרו מרדיפות הנוצרים בשלם הגדול. לשחות תהיה לעם היחודי פינה אחת שבה לא יהיה מטרה לציידי נפשות אלה, לאחר שנות אימים בהן עמדה הכנסיה הנוצרית מנגד ולא הרימה קול נגד רדיפות יהודים. אל לנו לחחד מפני תגובותיה של הכנסיה כאשר נגוב לנציג כנסיה את הדלת כאן באיזו האמנות.

בניגוד לפי שעה את פרופ' עודד לירדן

כוויות, — כוויות לא תדע את סיוע הכפפי לירדן, כל עוד לא הלה גורי מליוניה בחסים בין ארגוני החבלה הערבים למשלת רבת עמין זאת אפ־רו מפורות מהימנים.

בזמן האחרון נעשר נסיונות לתיי־וך בין הכתבלים ומשלח ירדן, תו שבין שעבר חדש בחסים אלה פרץ עתה, לאחר שפלוגות ירדן עצרו קבו־צה של מחבלים, המואשמים בחדירה וחשיפת מוקשים ירדניים. (ע"ר).

חבר בית הנבחרים הירדני קורא לבריה"מ להפסיק את העלייה לישראל

אמיל אלגורי, הסיועד את ירושלים בבית הנבחרים הירדני קרא לבריה"מ להפסיק את העברת יהודיים הסובייטיים לישראל, מאחר שזהי מגמה „שאיננו שולה גד בבד עם הידידות הערבית־סובייטית".

השקיה מכונית דשיבושים נפתם

ועוד כותרת רוגשת: „המשיג שם בפי המאירי דברים שלא אמרתם". ובעל המאמר אינו חס על העיר, על הדיו, על הזמן, ובעיקר על כבודו שלו הוא, הוא תולך ומתעתע את כל דברי ה־מאירי, את כל ההשגה של הרב ה־משיג, ומראה כנגד עולם ומלואו: „אין כזה מאירי". הרב המשיג פשוט סילף דברים, ואתה הקורא עומד ולא נותר לך אלא לצעוק: „שימו שמים"! להיכן הגענו, הוכן קצת הגזענות, הרי המסיבר בכי שלמד תורה ומשמש ב־דיונות. המאירי כותב מפורש בענין הגזעות יהדות, „ואפילו כנס מוציאין לקבל עדות שלא בפנינו, ואם ה־יהודי ממילא אי אפשר לפוסלו, ולו לא קיימת בעיה של עדות בפני בע־דין, וברור שכל ה„מה נפשך" הזה אינו בר־קיימא, שהרי אם יש ספק על אדם אם הוא גוי או יהודי, אז הוא נחשב לגוי בעיני כל הדעות, ואם הוא גוי אז יהודי, ואם הוא יהודי אז הוא גוי הרי אפשי „מה נפשך" אם הוא גוי הרי אפשי לקבל עדות שלא בפנינו, ואם ה־יהודי ממילא אי אפשר לפוסלו, ולו לא קיימת בעיה של עדות בפני בע־דין, וברור שכל ה„מה נפשך" הזה אינו בר־קיימא, שהרי אם יש ספק על אדם אם הוא גוי או יהודי, אז הוא נחשב לגוי בעיני כל הדעות, ואם הוא גוי אז הרי אפשי לקבל עדות מגוי בכלל, ואם הוא יהודי אז הרי אפשי לקבל עדות מיהודי שעבר על איסורי תורה, ואם הוא לא עבר על איסורי תורה אז הרי אפשי לקבל עדות מיהודי שלא עבר על איסורי תורה, ואם הוא עבר על איסורי תורה